

РЕШЕНИЕ

№ 6664

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8253** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 64 ал.4 от ЗУСЕФСУ , във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Ай Мобилити“ ООД, ЕИК[ЕИК] чрез адв. В. В. срещу Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност “ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020 , с което на основание чл. 57 ал.1 т.2 във вр. с чл.62 , чл.63 и 64 ал.1 и ал.3 от ЗУСЕСИФ / в редакцията преди 01.07.2022г/ ,чл.32 във вр. с чл.13 ал.4 от Наредба за определяне на условията,реда и механизма за функциониране на ИСУН , се отказва верификация на разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 88549лв ,от които БФП 79694.11лв ,отчетени с финалния финансов отчет ,подаден на 29.11.2019 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД, както и отказ да се верифицират разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 55144.08 лв ,от които БФП 49629.66лв ,отчетени с междинен финансов отчет, подаден на 30.10.2018г по административен договор за предоставяне на

безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД

В жалбата се твърди, че отказа за верифициране на заявени от адресата на акта суми не е обоснован от фактическа и правна страна и е издаден при съществено нарушение на процесуалните норми. Конкретизира ,че в резултат на неправилни изчисления и несъобразяване с постановените от съда актове ,касаещи адм.договор № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г.е направен погрешния извод за наличие на предпоставките на чл.64 ал.3 от ЗУСЕФСУ. Посочва ,че ответника недопустимо смесва процедурите по налагане на финансова корекция и верификация на разходите ,в резултат на което и при неправилно тълкуване на указанията на ВАС дадени в решение № 6646 /21.06.2023г,постановено по адм.дело №11364 /2022г на същия съд е издал оспореното пред настоящата инстанция решение. Моли за прогласяване на нищожността на Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност “ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020,като издадено при неспазване на изискванията за форма,както и други съществени нарушения на административно-производствените правила,а в условията на евентуалност да бъде отменено.Претендира разноски.

В съд.заседание жалбата се поддържа от адв.В.,който развива доводи за нейната основателност в съд.заседание и в писмени бележки от 25.03.2024г . Представя списък по чл.80 от ГПК за сторените по делото разноски.

Ответника чрез служител с юридическо образование Б. П. оспорва жалбата Представени са писмени бележки от 25.03.2024г , в който анализира оспореното решение и моли да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град , след като обсъди сочените в жалбата основания, във връзка със събраните по делото доказателства и при спазване на разпоредбата на чл.168 от АПК ,съгласно която съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146, намира следното по същество на спора:

Не са налице основания за прогласяване на нищожността на оспореното Решение , доколкото същото е издадено в изискуемата от закона писмена форма , издадено е от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия ,съгласно приложената на стр.185 от делото заповед № РД-14-239/28.06.2023г и съдържа волеизявление , с което се засягат прав и законни интереси на жалбоподателя,съгласно формулирания по чл.59 ал.1 т.5 от АПК.

Налице са обаче основанията по чл.146 т.3 и т.4 от АПК - съществено нарушение на административно производствени правила и противоречие с материалноправни разпоредби.

Предмет на оспорване е Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност “ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020 /стр.181 и сл.от делото/ , с което на основание чл. 57 ал.1 т.2 във вр. с чл.62 , чл.63 и 64 ал.1 и ал.3 от ЗУСЕСИФ / в редакцията преди 01.07.2022г/ ,чл.32 във вр. с чл.13 ал.4 от Наредба за определяне на условията,реда и механизма за функциониране на ИСУН , се отказва верификация на разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл.

здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 88549лв ,от които БФП 79694.11лв , отчетени с финалния финансов отчет ,подаден на 29.11.2019 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД. Със същото решение се отказва верификация и на разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 55144.08 лв ,от които БФП 49629.66лв ,отчетени с междинен финансов отчет, подаден на 30.10.2018г по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД.

Същото е постановено ,след като Решение за отказ от верификация № РД-16-122 / 11.02.2020г на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност “ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020 е било отменено с Решение №5660/10.10.2022г по адм.дело № 3909/2022г по описа на АССГ,потвърдено с Решение № 6646 /21.06.2023г , постановено по адм.дело № 11364 /2022г на ВАС ,с което преписката е върната на адм.орган за ново произнасяне по искането за окончателно плащане,съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Посочва се в оспорения пред настоящата инстанция адм.акт , че същия се издава в изпълнение на горепосоченото окончателно решение на ВАС .

За да върне преписката на адм.орган за ново произнасяне ,ВАС е приел че освен установяване допустимостта на отчетените от бенефициера „Ай Мобилити“ ООД разходи в окончателния отчет по проекта, с цел извършване на окончателно плащане по предявеното искане, органът неправомерно е извършил и финансова корекция, определена в размер на 45,83% съгласно негово решение от 31.01.2019 г. Това е така , тъй като основанията за установяване недопустимостта на предявените за възстановяване разходи, са различни от тези, водещи до отмяна на финансовата подкрепа чрез финансова корекция,а доколкото, последната се извършва само спрямо допустими разходи, не е възможно разходът да бъде едновременно и недопустим. Излага се ,че : „...В административния акт не е ясно след като с първия междинен отчет са одобрени 73 369,17 лв., от които 58 191,21 лв. разходи за възнаграждения, а с финалния отчет са отчетени разходи в общ размер от 97 217,01 лв, от които 88 549,00 лв. разходи за възнаграждения как се получават сумите съответно: общ отчетен размер на разходите за възнаграждения за целия период на изпълнение на проекта - 195 972,26 лв, представляващи 84,23% от общо отчетените разходи 232 659,39 лв. Органът не е изложил ясно и последователно фактическите си констатации по начин, който да обоснове извода за недопустимост на този разход и защото в решението не е посочено какъв е общият размер на установените от управляващия орган за допустими общ размер на разходите, съответно размер на разходите за възнаграждения като процентно съотношение от първите. Всички горепосочени изчисления са извършени с оглед отчетените в окончателния отчет разходи, но не е посочено дали същите са верифицирани, т.е. установени за допустими, съответно подлежащи на възстановяване чрез БФП, в пълен размер. Този факт трябва да се

предполага, а при проверката за законосъобразност на административния акт, съдът не може да гради изводите си въз основа на предположения, които не са въведени като законова презумпция. Дори само тази неяснота обуславя несъответствие между изложените от органа фактически обстоятелства и соченото от него правно основание по чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ във вр. т. 14.2., подт. 1 от УК...“ . С оглед на изложеното , ВАС е върнал преписката на адм.орган ,който дължи произнасяне по подаденото искане за плащане от „Ай Мобилити“ ООД относно допустимостта на предявените пред него за възстановяване чрез средства от безвъзмездната финансова помощ разходи по финансираната операция (проект), отчетени в съответното искане за плащане, съответно определяне на техния размер и извършване на плащането.

При новото разглеждане на процесното искане за окончателно плащане ,находящо на стр.112 от делото ,административния орган неправилно е тълкувал указания на ВАС и макар формално да изпълнил същите е стигнал до постановяване на Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г в противоречие с материалния закон .

Съдът намира за основателен довода на жалбоподателя ,че отново не става ясно от оспореното решение , как е формирана окончателната сума от 88549лв. ,от които 79694.11лв –безвъзмездна финансова помощ ,отчетени с финалния финансов отчет , подаден на 29.11.2019 г. и сумата 55144.08 лв ,от които БФП 49629.66лв ,отчетени с междинен финансов отчет, подаден на 30.10.2018г по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити" ООД.

Следвайки указанията на ВАС ,ответника е извършил математически пресмятания /вкл. формула за определяне на процентното съотношение на разходите за възнаграждения от общо допустимите разходи по проекта/ ,но е стигнал до погрешен правен извод за недопустимост на отчетени разходи за възнаграждения в размер на общо 143 693.08 лв , от които 88549лв.-отчетени с финалния отчет и 55144.08 лв –отчетени с междинния финансов отчет.

Безспорно е ,че жалбоподателя е бенифициер по договор № BG16RFOP002-1.002 / 31.07.2017г / стр.36 и сл. от делото / сключен с Министерство на икономиката чрез ръководителя на управляващия орган по ОП „Иновации и конкурентноспособност“ 2014-2020 за предоставяне на БФП в максимален размер на 306847.59лв представляващи 90% от общите допустими разходи по проекта № BG16RFOP002-1.002- 0344 с предмет : „Разработване на прототип на иновативна електрическа двуколесна самобалансираща се инвалидна количка, базирана на платформата на Segway (т.2.2 от Договора) , на стойност 340941,77 лв. . Договорените плащания са: авансово плащане в размер на не повече от 40% от сумата по т.2.1. и междинни плащания, чиято обща сума не може да надвишава 95% от стойността на безвъзмездната финансова помощ.Срока за изпълнение на договора е 2 години.

Оспореното Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г представлява акт, издаден на основание чл. 64, ал. 3 ЗУСЕФСУ, с който поради установена недопустимост на заявените в искане за окончателно плащане и финален отчет на разходи по проекта от дата 29.11.2019 за периода 27.10.2018г - 01.08.2019г и в изпълнение на Решение № 6646 /21.06.2023г , постановено по адм.дело № 11364 /2022г на ВАС ,с което е отменено предходното Решение № РД-16-122 /11.02.2020г ръководителя на управляващия орган по ОП „Иновации и конкурентноспособност“ ,с което последния се е произнесъл по направеното искане за верифициране на окончателните разходи по проекта .

С писмо изх. №26-А-194/12.10.2017 г. (стр.83) Главен директор на ГД „Европейски фондове и конкурентоспособност" и Ръководител на УО уведомява Управителя на „Ай Мобилити" ООД за одобрено искане за авансово плащане в размер на 120 000 лв. (Искане за авансово плащане стр.82 от преписката).

С писмо №26-А-194/14.03.2019 г. (стр.109) Главен директор на ГД „Европейски фондове и конкурентоспособност" и Ръководител на УО уведомява Управителя на „Ай Мобилити" ООД, че след извършена проверка на представен първи междинен отчет (Искането за плащане и финансов отчет са приложени на стр.84-108 от преписката), отчетените разходи възлизат на 136243,38 лв.,като разходи в размер на 62874,21 лв. са недопустими / включваща сумата 801,00 лв.,в резултат на разминаване между оферирани и фактурирани брой плакати и наложена финансова корекция в размер на 45,83% върху всички одобрени разходи в междинния отчет/. В писмото е записано, че верифицираната сума по междинния отчет е в размер на общо 73369,17 лв.

С писмо № 26-А-194/11.02.2020 г. (стр.154) относно финален отчет, Главен директор на ГД „Европейски фондове и конкурентоспособност" и Ръководител на УО уведомява Управителя на „Ай Мобилити" ООД, че след извършена проверка на представения финален отчет, отчетените разходи възлизат на 97217,01 лв. От отчетените разходи общо 75093,80 лв. са недопустими, както следва: 56376,63 лв - разходи за възнаграждения , поради нарушение на т.14.2 от Условието за кандидатстване по процедурата и 18717,17 лв -наложена финансова корекция в размер на 45,83% върху разходите във финалния отчет. Верифицирана е обща сума на допустими разходи по финалния отчет в размер на 22123,21 лв., от които 19910,91 лв. безвъзмездна финансова помощ под режим „de minimis" и 2212,30 лв. собствено финансиране. Посочено е ,че верифицираната сума в размер на 19910,91 лв. покрива авансовото плащане с допустими разходи и се счита за платена с авансовото плащане,както и че извършеното авансово плащане е 65004,00 лв., а сумата от 45093,09 лв. следва да се възстанови по банкова сметка на Министерство на икономиката, ОП „Иновации и конкурентоспособност". Подобно „прихващане ,, е недопустимо , предвид обстоятелството че прихващане се извършва само между ликвидни и изискуеми вземания , каквито процесните не са.

Цитираните уведомителни писма с изх. №26-А-194/12.10.2017 г. (стр.83) и № 26-А-194/11.02.2020 г. (стр.154) не са индивидуални административни актове,поради което тяхното обсъждане е безпредметно, но с оглед хронологичното проследяване на процесуалните действия на административния орган в хода на административното производство по издаване на Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г е необходимо тяхното посочване.

Безспорно е ,че за да подлежат на верификация, разходите, включени в съответното искане за плащане, следва да са допустими. По аргумент от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ същите се считат за допустими, при кумулативното наличие на следните условия: 1. Разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. Разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. Разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. Разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство;

5. Разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система;

6. За направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) (Регламент 1303/2013 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;

7. Разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Не са допустими разходи за проекти или дейности, които са физически завършени или изцяло осъществени преди подаването на формуляра за кандидатстване от бенефициента, независимо дали всички свързани плащания са извършени от него. (арг.: чл. 57, ал. 2 ЗУСЕФСУ). А съгласно предписанието на чл. 58, ал. 1 с. з. доколкото друго не е предвидено, разходите са допустими, ако са платени в срока за допустимост на разходите за съответния програмен период, като в случаите по чл. 55, ал. 1, т. 2 и 3 разходите са допустими, ако действията, представляващи основание за възстановяването им, са извършени в срока за допустимост. Допълнително основание за недопустимост на съответния разход е и предвидената в чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ възможност на органа при непредставяне в срок на документ или разяснения по чл. 63 или при започната процедура по администриране на нередност, да откаже верификация.

Съгласно чл. 64, ал. 3 и 4 от ЗУСЕФСУ - Извън случаите по, ал. 1 ръководителят на управляващия орган издава отказ за верификация на разходите, включени в искане за плащане, за които не е потвърдена допустимост. Отказ за верификация се издава и за установяване на недължимо платени и надплатени суми по проекта вследствие на извършено верифициране. Отказът по, ал. 3 може да се оспорва пред съд по реда на Административно процесуалния кодекс, като при съдебното оспорване се прилагат съответно разпоредбите на чл. 27, ал. 2, 3, 5 и 6.

Най –общо предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за осъществяването на одобрени по надлежния ред проекти е подчинено на различни условия, които като цяло могат да бъдат определени като спазване на правото на Съюза и на свързаното с него национално право. Гарантирането на това основно изискване става , чрез два правни инструмента - верификацията на разходите и финансовата корекция. Верификацията, с оглед на чл. 62, ал. 1 ЗУСЕСИФ, е проверка на допустимостта на разходите, а финансовата корекция, с оглед на чл. 70, ал. 1 ЗУСЕСИФ, е отмяна на финансовата подкрепа поради допусната от бенефициера нередност. И двете производства са административни по своя характер,но завършват с издаването на два различни индивидуален административен акт.

Основанията за възстановяване на предоставена финансова подкрепа са предвидени в разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Наредба Н-3/2018 г., където са описани две самостоятелни хипотези, а именно: 1. в случай на определена индивидуална финансова корекция и 2. при недължимо платена или надплатена, респ. неправомерно

получена или неправомерно усвоена сума, за което третата алинея на същата правна норма, както и чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК изискват вземането да е установено с акт за установяване на публично вземане. Това изискване на законодателя, когато АО постановява възстановяване на недължимо платени и надплатени суми, е същите да бъдат установени по основание и размер, в който смисъл е и чл. 64а от ЗУСЕФСУ

Съгласно чл. 64а, ал. 1 от ЗУСЕФСУ - Установените недължимо платени и надплатени суми се възстановяват от плащания по проекта. Когато отказ от верификация е издаден след съответното плащане, установените недължимо платени и надплатени суми се възстановяват чрез доброволно изпълнение от страна на бенефициента в 14-дневен срок. След изтичането на срока за доброволно плащане недължимо платените и надплатените суми се прихващат от следващо плащане по проекта заедно с дължимите лихви за просрочие, а когато това е неприложимо - чрез упражняване на права по дадените от бенефициента обезпечения по чл. 61, ал. 2, по ред и начин, определени в нормативния акт по чл. 7, ал. 4, т. 4. Следователно ,при приключила процедура за окончателно плащане по проекта е налице хипотезата на чл.64 ал.3 и чл.64а от ЗУСЕФСУ.

В настоящия казус ,като основание за отказ за верифициране на разходи ,предявени с искане за окончателно плащане от 29.11.2019г са посочени разпоредбите на чл. 57 ал.1 т.2 във вр. с чл.62 , чл.63 и 64 ал.1 и ал.3 от ЗУСЕСИФ / в редакцията преди 01.07.2022г/ и в изпълнение на решение № 6646 /21.06.2023г , постановено по адм.дело № 11364 /2022г на ВАС. Тук следва да се отбележи ,че действително при новото произнасяне на адм.орган , се е произнесъл извън искането с което е бил сезиран ,а именно: по окончателно искане за плащане на „Ай Мобилити" ООД по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г.,като е отказал верификация на вече платени разходи по междинния отчет.

В оспореното решение РУО е приел, че част от вече верифицираните разходи заявени с искането за междинно плащане от 30.10.2018г са недопустими на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 във вр. с чл.64 ал.3 от ЗУСЕФСУ т. е в процесния акт е обективизирана воля за изменение на размера на верифицираните разходи чрез намаляване на тяхната сума.

В случая липва правно основание относимо към изменение на размера на разходите, които са верифицирани с влязъл в сила акт. Действително с оглед на правомощията си по контрол на изпълнението на процесния проект ръководителят на Управляващия орган би могъл да установи, че даден разход е неправилно верифициран и с оглед на това за него да е налице задължение да защити интересите на бюджета на Съюза като го признае за недопустим. Но за да се случи това законосъобразно е необходимо влезният в сила благоприятен за бенефициера акт да бъде отменен по реда на чл. 99 АПК. Без органът да е провел производство при условията на чл. 99 АПК и в сроковете по чл. 100 АПК не може да постанови нов акт с противоположно съдържание на вече издаден такъв.

В случая безспорно органът не е провел производство по отмяна на влезлия в сила акт, с който на бенефициера са признати за допустими разходи по междинен финансов отчет. Това представлява съществено нарушение на административно производствените правила, защото органът не е провел изискуемото производство, което би му позволило да отмени влезли в сила актове, с които сумите са верифицирани. Едва когато проведе производството по чл. 99 АПК и отмени влезлите в сила актове за верификация, органът може да постанови нов акт, с който да откаже

верификация на разходите на приетото от него правно основание. В този смисъл е решение № 245 /10.01.2023 по адм.дело №6573 /2022 г на VII отделение на ВАС.

По делото е работила ССЧЕ ,чието заключение съдът намира за компетентно изготвено и обосновано и приема ,въз основа на него че неверифицираната сума по междинния отчет в размер на 62 874,21 лв. съдържа и посочената наложена финансова корекция от 45.83% ,която е отменена по съдебен ред с решение по дело №11897/2020г на ВАС.Вещото лице е посочило ,че пи изчисленията, извършени с процесното Решение №РД-02-16- 1473/02.08.2023 г. от сумите на недопустимите разходи по Решение №РД-16-365/14.03.2019 г. и и Уведомление изх.№26-А-194/14.03.2019 г. на Ръководителя на УО е взета само сумата в размер на 801,00 лв. /Осемстотин и един лв./. Сумата е приспадната при определяне на верифицираните разходи с Решение №РД-02-16-1473/02.08.2023 г.

Следователно ответника е определил като „недопустими“ разходи , отчетени при спазване на всички нормативни изисквания от бенифициента и указанията и разясненията дадени от РУО,което е в нарушение на чл.57 ал.1 т.2 от ЗУСЕФСУ Обективирания отказ в оспорения адм.акт за верификация на разходи по окончателното искане за плащане въз основа на финален отчет е в резултат на използвания пропорционален подход при изчислението на разходите за възнаграждение на ангажираните по проекта ,но отново липсва яснота защо е приет за недопустим именно този размер на разходите ; защо процента ,който е изчислен отново е върху допустимите разходи , а не върху отчетените ;как и на какво основание установения общ размер на недопустимите разходи е разпределен и съотнесен към съотв.искания за плащане / междинно и окончателно/ .

Наред с това , следва да се отбележи, че отказаните за верификация разходи могат да бъдат квалифицирани като недопустими едва при постановяване на решение за налагане на финансова корекция, което е влязло в законна сила. Без съмнение започването на процедура по администриране на нередност и на процедура за налагане на финансови корекции съставляват основание за съмнение относно допустимостта на отказаните за верифициране разходи. До момента на приключването им допустимостта или недопустимостта на разходите не е безспорна. Именно затова законодателя е поставил приключването на процедурата по верификация и налагането на финансова корекция по чл.73 от ЗУСЕСИФ в отделни административни производства, като първото е в взаимна връзка и обусловеност от второто производство. Всяко от тези производства приключва с индивидуален административен акт, всеки от които подлежи на самостоятелно обжалване, а издаването им се подчинява на различни материално правни и процесуалноправни разпоредби. Касае се за два отделни правни института, прилагани на различно основание и в различни производства.

Двата индивидуални административни акта, макар да имат един и същ издател и един и същ адресат имат различен предмет. Смесването на двете производства,както е процедирано в настоящия случай , без да са налице беспорни данни ,че Решение № РД-16 -638 /28.04.2021г е влязло в законна сила , освен всичко изложено ,съществено нарушава правото на защита на жалбоподателя , тъй като същият е лишен от възможността да разбере срещу какъв акт да се защитава .

Разпоредбата на чл.75 ал.1 от ЗУСЕФСУ , регламентира как ще се реализира възстановяване на средствата от ЕСИФ по отношение на които е установена нередност , а именно: финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в

които са включени засегнатите от нарушението разходи, а когато решението за определяне на финансовата корекция е издадено след съответното плащане, финансовата корекция се извършва чрез доброволно изпълнение от страна на бенефициента в 14-дневен срок, а за програмите за Трансгранично сътрудничество по външните граници на Европейския съюз в 30-дневен срок. След изтичане на срока за доброволно плащане финансовата корекция се извършва от следващо плащане по проекта заедно с дължимите лихви за просрочие, а когато това е неприложимо – чрез упражняване на права по дадените от бенефициента обезпечения по чл. 61, ал. 2, по ред и начин, определени в нормативния акт по чл. 7, ал. 4, т. 4.

Ал.2- След окончателното плащане по проект неизвършените финансови корекции са публично вземане съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Ал.3 - Когато финансовите корекции, определени на бенефициенти – бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси, не са възстановени от съответния бенефициент по реда на ал. 1, те подлежат на възстановяване от съответните бюджети на първостепенните разпоредители с бюджет, разпоредителите с бюджет по чл. 11, ал. 9 от Закона за публичните финанси или от бюджетните организации по чл. 13, ал. 4 от същия закон, в чиято структура е бенефициентът, по ред и начин, определени в нормативния акт по чл. 7, ал. 4, т. 4.

Ал.4 - При невъзстановяване по реда на ал. 1 и 3 на финансови корекции, определени на бенефициенти – бюджетни организации, може да се приложи разпоредбата на чл. 106 от Закона за публичните финанси.

Непосочването обаче на конкретни факти, които обуславят наличието на някоя от тези хипотези, водят до извод че конкретното решение на РУО по съотв.оперативна програма не е постановено при действието на чл.75 от ЗУСЕФСУ .

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност“ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020, с което на основание чл. 57 ал.1 т.2 във вр. с чл.62, чл.63 и 64 ал.1 и ал.3 от ЗУСЕСИФ / в редакцията преди 01.07.2022г/ ,чл.32 във вр. с чл.13 ал.4 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на ИСУН, се отказва верификация на разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 88549лв, от които БФП 79694.11лв, отчетени с финалния финансов отчет, подаден на 29.11.2019 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД, както и отказ да се верифицират разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 55144.08 лв, от които БФП 49629.66лв, отчетени с междинен финансов отчет, подаден на 30.10.2018г по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД е незаконосъобразно и следва да се отмени.Преписката отново

следва да се върне на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност“ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, за ново и мотивирано произнасяне по постъпилото искане за плащане от „Ай Мобилити“ ООД, при съобразяване на фактите и обстоятелствата, релевантни към верификацията на заявените от бенефициента за плащане суми, както и при съобразяване със задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона. На основание чл. 174 АПК съдът определя 14 – дневен срок за издаване на административен акт, при съобразяване със задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на направените разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в тежест на Министерството на иновациите и растежа следва да бъде възложено заплащането на сумата от 11449.54 лева, от които 9800 лв адвокатско възнаграждение; 1149.54лв – държавна такса и 500лв депозит за вещо лице. Съдът съобрази разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, съгласно която адвокатското възнаграждение при интерес от 100 000 лв. до 500000 лв е в размер на 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв., поради което възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност е неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София град, Трето отделение, втори състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-16-1473 /02.08.2023г на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност“ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020, с което на основание чл. 57 ал.1 т.2 във вр. с чл.62, чл.63 и 64 ал.1 и ал.3 от ЗУСЕСИФ / в редакцията преди 01.07.2022г/ ,чл.32 във вр. с чл.13 ал.4 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на ИСУН, на „Ай Мобилити“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н В., [улица], представлявано от И. П. К., се отказва верификация на разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 88549лв, от които БФП 79694.11лв, отчетени с финалния финансов отчет, подаден на 29.11.2019 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД, както и отказ да се верифицират разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 55144.08 лв, от които БФП 49629.66лв, отчетени с междинен финансов отчет, подаден на 30.10.2018г по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА административната преписка на управляващия орган по ОПИК 2014 – 2020

заместник – министър на иновациите и растежа, в качеството на Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" 2014 - 2020, за произнасяне в 14 – дневен срок по окончателно искане за плащане на „Ай Мобилити“ ООД по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на иновациите и растежа, [населено място], да заплати на „Ай Мобилити“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н В., [улица], сумата от общо 11449.54 лева , разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните.